

فرمایشات امام خمینی (ره) درباره امام زمان (عج)

شما الان تحت نظر خدا و تحت نظر امام زمان (سلام الله علیه) هستید، ملائکه، شما را مراقبت می کنند، نامه اعمال شما را به امام زمان (علیه السلام) عرضه می دارند.

شما الان تحت نظر خدا و تحت نظر امام زمان (سلام الله علیه) هستید، ملائکه، شما را مراقبت می کنند، نامه اعمال شما را به امام زمان (علیه السلام) عرضه می دارند.

شاید این وصفی که برای حضرت صاحب (سلام الله علیه) ذکر شده است دنبال همین آیه شریفه که می فرماید که: قل انما اعظکم بواحدة ان تقوموا لله مثنی و فرادی

دنبال همین معنا باشد که همه باید قیام بکنیم، قیام واحد که بالاترین قیام همان آن شخص واحداست و همه قیام ها باید دنبال آن قیام باشد و قیام لله باشد. می گویند والعصر ان الانسان لفی خسر عصر، انسان کامل است، امام زمان (سلام الله علیه) است یعنی عصاره همه موجودات. قسم به عصاره همه موجودات یعنی قسم به انسان کامل

ان الانسان لفی خسر

حالا ببینید که تحت مراقبت هستید. نامه اعمال ما می رود پیش امام زمان (سلام الله علیه) هفته ای دو دفعه، به حسب روایت؛ من می ترسم ما که ادعای این را داریم که تبع این بزرگوار هستیم، شیعه این بزرگوار هستیم، اگر نامه اعمال را ببیند و می بیند تحت مراقبت خداست نعوذ بالله شرمنده بشود. شما اگر يك فرزندان خلاف بکند شما شرمنده می شوید، اگر این نوکر شما خلاف بکند شما شرمنده آید. در جامعه آدم شرمنده می شود که پسرش این کار را کرده یا نوکرش این کار را کرده یا اتعاشش این کار را کرده. من خوف دارم که کاری بکنیم که امام زمان (سلام الله علیه) پیش خدا شرمنده بشود. نکند يك وقت خدای نخواستہ يك کاری از ماها صادر بشود که وقتی نوشته برود، نوشته هائی که ملائکه الله مراقب ما هستند، رقیب هستند، هر انسانی رقیب دارد و مراقبت می شود، ذره هائی که بر قلب های شما می گذرد رقیب دارد، چشم ما رقیب دارد، گوش ما رقیب دارد، زبان ما رقیب دارد، قلب ما رقیب دارد. کسانی که مراقبت می کنند اینها را، نکند که خدای نخواستہ از من و شما و سایر دوستان امام زمان (سلام الله علیه) يك وقت چیزی صادر بشود که موجب افسردگی امام زمان (سلام الله علیه) باشد. مراقبت کنید از خودتان، پاسداری کنید از خودتان. اگر بخواهید این پاسداری شما، در دفتری که پاسداران صدر اسلام در او ثبت است در آن دفاتر ثبت بشود، همانطور که آنها پاسداری می کردند از خودشان، شما هم از خودتان پاسداری کنید تا ثبت بشود آنجا.

در بعضی روایات که من حالا نمی دانم صحت و سقمش را، هست که یکی از چیزهای مستحب این است که مومنین در حال انتظار اسلحه هم داشته باشند، اسلحه مهیا، نه اینکه اسلحه را بگذارند کنار و بنشینند منتظر، اسلحه داشته باشند برای اینکه با ظلم مقابله کنند، با جور مقابله کنند. تکلیف است، نهی از منکر است، به همه ما تکلیف است که باید مقابله کنیم با این دستگاه های ظالم خصوصا دستگاه هائی که با اساس مخالفند.

مبادا يك وقتی نامه عمل شما برود پیش امام زمان (سلام الله علیه) و آنجا گفته بشود به امام زمان که این پاسدارهای شما، و ایشان سرشکسته بشوند، آقا مساله مهم است. قضیه، قضیه کشت و کشتار نیست، قیام و نهضت ما، نهضت يك رژیم طاغوتی نیست، قیام و نهضت ما يك نهضت انسانی است، يك نهضت اسلامی است، ما به کتاب و سنت می خواهیم عمل بکنیم، شما به کتاب و سنت باید عمل بکنید.

از خداوند تعالی مسئلت می کنم که ظهور ولی عصر (سلام الله علیه) را نزدیک فرماید و چشم های ما را به جمال مقدسش روشن. ما همه انتظار فرج داریم و باید در این انتظار، خدمت کنیم. انتظار فرج، انتظار قدرت اسلام است و ما باید کوشش کنیم تا قدرت اسلام در عالم تحقق پیدا بکند و مقدمات ظهور انشاء الله تهیه بشود. وقتی نامه های ما را بردند پیش امام زمان (سلام الله علیه) (در روایات هست که هر هفته می برند، هفته ای دو دفعه) وقتی که می برند، اعمال ما جوری باشد که نمایش از این بدهد که ما تابعیم، ما آنطور نیست که خودسر خواهیم يك کاری را انجام بدهیم.

من خیلی ناراحت گاهی می شوم از اینکه مثلا امام عصر (سلام الله علیه) را می گویند سلطان السلاطین، خلیفه الله است. شما بدانید که اگر امام زمان (سلام الله علیه) حالا بیاید، باز این قلم ها مخالفند با او.

باید ما بگوئیم که عید شعبان، عید تولد حضرت مهدی (سلام الله علیه) بزرگترین عید است برای تمام بشر... وقتی که ایشان ظهور کنند انشاء الله (خداوند تعجیل کند در ظهور او) تمام بشر را از انحطاط بیرون می آورد، تمام کجی ها را راست می کند... ایشان مامورند برای اینکه تمام این کجی ها را مستقیم کنند و تمام این انحرافات را برگردانند به اعتدال که واقعا صدق بکنند یملاً الارض عدلاً بعد ما ملئت جورا از این جهت این عید، عید تمام بشر است، بعد از اینکه آن اعیاد، اعیاد مسلمین است این عید، عید تمام بشر است، تمام بشر را ایشان هدایت خواهند کرد انشاء الله و ظلم و جور را از تمام روی زمین بر می دارند به همان معنای مطلقش.

به ما این وعده را داده اند که در يك وقتی که امام زمان (سلام الله عليه) ظهور کند، این اختلافات از بین می رود و همه برادروار با هم هستند.

قضیه غیبت حضرت صاحب، قضیه مهمی است که به ما مسائلی می فهماند من جمله اینکه برای يك همچو کار بزرگی که در تمام دنیا عدالت به معنای واقعی اجرا بشود در تمام بشر نبوده کسی الامهدی موعود (سلام الله عليه) که خدای تبارک و تعالی او را ذخیره کرده است برای بشر آن کسی که به این معنا موفق خواهد شد و عدالت را در تمام دنیا اجر خواهد کرد، نه آن هم این عدالتی که مردم عادی می فهمند که فقط قضیه عدالت در زمین برای رفاه مردم باشد بلکه عدالت در تمام مراتب انسانیت، انسان اگر هر انحرافی پیدا کند، انحراف عملی، انحراف روحی، انحراف عقلی، برگرداندن این انحرافات را به معنای خودش این ایجاد عدالت است در انسان، اگر اخلاقی انحراف منحرفی باشد، از این انحراف وقتی به اعتدال برگردد این عدالت در او تحقق پیدا کرده است.

اگر در عقائد يك انحرافاتی و کجی هایی باشد، برگرداندن آن عقاید کج به يك عقیده صحیح و صراط مستقیم، این ایجاد عدالت است در عقل انسان. در زمان ظهور مهدی موعود (سلام الله عليه) که خداوند ذخیره کرده است او را از باب اینکه هیچ کس در اولین و آخرین، این قدرت برایش نبوده است و فقط برای حضرت مهدی موعود بوده است که تمام عالم را، عدالت را در تمام عالم گسترش بدهد و آن چیزی که انبیا موفق نشدند به آن با اینکه برای آن خدمت آمده بودند، خدای تبارک و تعالی ایشان را ذخیره کرده است که همان معنایی که همه انبیا آرزو داشتند، لکن موانع اسباب این شد که نتوانستند اجرا بکنند و همه اولیا آرزو داشتند و موفق نشدند که اجرا بکنند، به دست این بزرگوار اجرا بشود..... اگر مهدی موعود هم مثل سایر اولیا به جوار رحمت حق می رفتند، دیگر در بشر کسی نبوده است که این اجراء عدالت را بکند، نمی توانسته و این يك موجودی است که ذخیره شده است برای يك همچو مطلبی.

من نمیتوانم اسم رهبر روی ایشان بگذارم، بزرگتر از این است، نمیتوانم بگویم که شخص اول است برای اینکه دومیدرکار نیست، ایشان رانمی توانیم ما با هیچ تعبیری تعبیرکنیم الا همینکه مهدی موعود است، آنی است که خدا ذخیره کرده است برای بشر.

چه مبارك است میلاد بزرگ شخصیتی که برپا کننده عدالتی است که بعثت انبیا (علیهم السلام) برای آن بود و چه مبارك است زاد روز ابرمردی که جهان را از شر ستمگران و دغلبازان تطهیر می نماید و زمین را پس از آنکه ظلم و جور آن را فرا گرفته پر از عدل و داد می نماید و مستکبران جهان را سرکوب و مستضعفان جهان را وارثان ارض می نماید. و چه مسعود و مبارك است روزی که جهان از دغلبازی ها و فتنه انگیزی ها پاک شود و حکومت عدل الهی بر سراسر گیتی گسترش یابد و منافقان و حيله گران از صحنه خارج شوند و پرچم عدالت و رحمت حق تعالی بر بسیط زمین افراشته گردد و تنها قانون عدل اسلامی بر بشریت حاکم شود و کاخ های ستم و کنگره های بیداد فرو ریزد و آنچه غایت بعثت انبیا (علیهم صلواه الله) و حامیان اولیا (علیهم السلام) بوده تحقق یابد و برکات حق تعالی بر زمین نازل شود و قلم های ننگین و زبان های نفاق افکن شکسته و بریده شود و سلطان حق تعالی بر عالم پرتو افکن گردد و شیاطین و شیطان صفتان به انزوا گرايند و سازمان های دروغین حقوق بشر از دنیا بر چیده شوند و امید است که خداوند متعال آن روز فرخنده را به ظهور این مولود فرخنده هر چه زودتر فرا رساند و خورشید هدایت و امامت را طالع فرماید.

دست عنایت خدای تبارک و تعالی به سر این ملت کشیده شده است و ایمان آنها را تقویت فرموده است که یکی از علائم ظهور بقیه الله اروحا فداه است.

و در حکومت عدل بقیه الله هم عدالت جاری می شود، لکن حب های نفسانی در بسیاری از قشرها باقی است و همان حب های نفسانی است که بعضی روایات هست که حضرت مهدی (سلام الله عليه) را تکفیر می کنند. در زمان حضرت صاحب (سلام الله عليه) هم که ایشان با تمام قدرت می خواهند عدل را اجرا نمایند، با این ترتیب نمیشود که هیچ کس حتی خلاف پنهانی هم نکند. و بالاخره همان ها هم که مخالف هستند حضرت صاحب را شهید میکنند. آنان به یقین مورد تقدیر ناجی بشریت و بر پا کننده عدل الهی در سراسر گیتی روحی لتراب مقدمه الفداء می باشند.

مهدی منتظر در لسان ادیان و به اتفاق مسلمین از کعبه ندا سر می دهد و بشریت را به توحید می خواند. چه بسا که این تحول و دگرگونی، در مشرق زمین و سپس در مغرب و اقطار عالم تحقق یابد ولیس من الله بمستنکر که دهر را در ساعتی بگنجاند و جهان را به مستضعفان، این وارثان ارض بسپارد و آفاق را به جلوه الهی ولی الله الاعظم صاحب العصر ارواحنا له الفداء روشن فرماید و پرچم توحید و عدالت الهی را در عالم بر فراز کاخ های سپید و سرخ مراکز ظلم و الحاد و شرک به اهتزاز در آورد. وما ذلك علی الله بعزی.

و من امیدوارم که انشاء الله برسد روزی که آن وعده مسلم خدا تحقق پیدا کند و مستضعفان مالک ارض بشوند. این مطلب وعده خداست و تخلف ندارد، منتها آیا ما درک کنیم یا نکنیم، آن به دست خداست. ممکن است در يك برهه کمی وسایل فراهم بشود و چشم ما روشن بشود به جمال ایشان. این چیزی که ما در این وقت، در این عصر وظیفه داریم، این مهم است. همه انتظار داریم وجود مبارك ایشان را، لکن با انتظار تنها نمی شود، بلکه با وضعی که بسیاری دارند، انتظار نیست. اینهایی که می گویند که هر علمی بلند بشود و / هر حکومتی / خیال کردند که هر حکومتی باشد این بر خلاف انتظار فرج است، اینها نمی فهمند چی دارند می گویند... ما اگر فرض می کردیم دویست تا روایت هم در این باب داشتند، همه را به دیوار می زدیم برای این که خلاف آیات قرآن است. اگر هر روایتی بیاید که نهی از منکر را بگوید نباید کرد، این را باید به دیوار زد، این گونه روایت قابل عمل نیست.

يك دسته دیگری بودند که انتظار فرج را می گفتند این است که ما کار نداشته باشیم به این که در جهان چه می گذرد، بر ملت ها چه می ذرد، بر ملت ما چه می گذرد، به این چیزها ما کار نداشته باشیم ما تکلیف های خودمان را عمل می کنیم، برای جلوگیری از این امور هم خود حضرت بیاندانشاء الله درست میکنند دیگر ما تکلیفیند داریم، تکلیف ما همین است که دعا کنیم ایشان بیایند و کاری به کار آنچه در دنیا میگذرد یا در مملکت خودمان میگذرد نداشته باشیم اینها هم يك دسته ای، مردمی بودند که صالح بودند.

يك دسته ای می گفتند که خوب باید عالم پر معصیت بشود تا حضرت بیاید ما باید نهی از منکر نکنیم، امر به معروف هم نکنیم تا

مردم هر کاری می‌خواهند بکنند، گناه‌ها زیاد بشود که فرج نزدیک بشود. يك دسته ای از این بالاتر بودند می‌گفتند باید دامن زد به گناه‌ها، دعوت کرد مردم را به گناه تا دنیا پر از جور و ظلم بشود و حضرت (سلام الله علیه) تشریف بیاورند. این هم يك دسته ای بودند که البته در بین این دسته منحرف‌هایی هم بودند، اشخاص ساده لوح هم بودند، منحرف‌هایی هم بودند که برای مقاصد به این دامن می‌زدند. يك دسته دیگری بودند که می‌گفتند که هر حکومتی اگر در زمان غیبت محقق بشود، این حکومت باطل است و بر خلاف اسلام است. آنها مغرور بودند، آنهایی که بازیگر نبودند مغرور بودند به بعض روایاتی که وارد شده است بر این امر که هر علمی بلند بشود قبل از ظهور حضرت، آن علم، علم باطل است آنها خیال کرده بودند که نه، هر حکومتی باشد، در صورتی که آن روایات که هر کس علم بلند کند علم مهدی، به عنوان مهدویت بلند کند...

ما اگر دستمان میرسید قدرت داشتیم باید برویم تمام ظلم و جورها را از عالم برداریم، تکلیف شرعی ماست منتها ما نمیتوانیم: اینی که هست این است که حضرت عالم را پرمیکند از عدالت، نه شما دست بردارید از این تکلیفتان، نه اینکه شما دیگر تکلیف ندارید. و لهذا می‌بینید فساد در آن وقت بود و حالا هم هست و تا آخر هم خواهد بود، در زمان حضرت صاحب (سلام الله علیه) حکومت واحد می‌شود، قدرت حکومت...

عدالت يك عدالت اجتماعی در همه عالم می‌آید اما نه این که انسان‌ها بشوند يك انسان دیگر، انسان‌ها همان‌ها هستند که يك دسته‌شان خوبند، يك دسته‌شان بد، منتها آنهایی که بد هستند دیگر نمی‌توانند که کارهای خلاف بکنند. یکی می‌خواهد که بیاید احیاء کند این افکار را و من امیدوارم که انشاء الله حضرت بقیه الله زودتر تشریف بیاورند و این طبیب واقعی بشر، با آن دم مسیحائی خود اصلاح کند اینها را. روز جمعه به ولی امر (عج)، متعلق است. فقها از طرف امام (علیه السلام) حجت بر مردم هستند.

کسی که در زمان حضرت صاحب (عج) باشد و با نواب اربعه روابط داشته باشد و به حضرت نامه بنویسد و جواب دریافت کند به این موضوع توجه دارد که در فراگرفتن مسائل به چه اشخاص باید رجوع کرد.

اسحاق بن یعقوب نامه ای برای حضرت ولی عصر (عج) می‌نویسد و از مشکلاتی که برایش رخ داده سؤال میکند، و محمد بن عثمان عمری - نماینده آن حضرت - نامه را میرساند. جواب نامه به خط مبارک صادر میشود که... در حوادث و پیشامدها به راویان حدیث ما رجوع کنید، زیرا آنان حجت من بر شمايند و من حجت خدايم... از غیبت صغری تا کنون که هزار و چند صد سال می‌گذرد و ممکن است صد هزار سال دیگر بگذرد و مصلحت اقتضا نکند که حضرت تشریف بیاورد، در طول این مدت مدید احکام اسلام باید زمین بماند و اجرا نشود؟ و هر که هر کاری خواست بکند؟ هرج و مرج است؟! قوانینی که پیغمبر اسلام در راه بیان و تبلیغ و نشر و اجرای آن بیست و سه سال زحمت طاقت فرسا کشید فقط برای مدت محدودی بود؟ آیا خدا اجرای احکامش را محدود کرد به دویست سال؟ و پس از غیبت صغری اسلام دیگر همه چیزش را رها کرده است؟ اعتقاد به چنین مطالبی یا اظهار آنها بدتر از اعتقاد و اظهار منسوخ شدن اسلام است.

معنای نداشتن حکومت این است که تمام حدود و ثغور مسلمین از دست برود، و ما با بی‌حالی دست روی دست بگذاریم که هر کاری می‌خواهند بکنند؟ و ما اگر کارهای آنها را امضاء نکنیم رد نمی‌کنیم. آیا باید اینطور باشد؟ یا این که حکومت لازم است و اگر خدا شخص معینی را برای حکومت در دوره غیبت تعیین نکرده است لکن آن خاصیت حکومتی را که از صدر اسلام تا زمان حضرت صاحب (عج) موجود بود برای بعد از غیبت هم قرار داده است.